

[Ludvig Christensen.]

ser om Formen for den Forhandling, der blev ført i Valutaudvalget. Naar man her hører den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti beklage sig over, at der ikke er blevet forhandlet, vil jeg gerne have Lov til at vende det om og sige, at al Forhandling var udelukket, fordi vi kun kunde faa Lov til at høre paa Vælgermødetaler i den Tid, der gik op til Landstingsvalget.

Jeg skal fremdeles anbefale Forslaget til Vedtagelse uforandret.

Lange: Den ærede sidste Talers Udtalelser med Hensyn til Ændringen i det foreliggende Lovforslag om Varigheden af en Valutaordning var jo netop Udtryk for, at der er en Væsensforskel. Naar det ærede Medlem gerne vilde udlægge det, som om det var Erhvervenes Ønske, der opfyldtes, ved at man gav Loven en lang Varighedstid, og vilde sige, at vi fra konservativ Side svigtede Industriens Interesser ved at gaa imod denne Bestemmelse, kan jeg ikke anerkende Rigtigheden heraf. Der gives ikke, saaledes som det ærede Medlem sagde, Industrien eller nogen anden Erhvervsgren nogen Sikkerhed for Fremtiden, ved at man gennemfører en Bestemmelse om lang Varighed af en gældende Valutaordning, naar den, der kan træffe Bestemmelserne og kan ændre Bestemmelserne, er den højtærede Handelsminister. Enhver Virksomhed maa være udsat for, at Bestemmelserne ændres fra den ene Dag til den anden.

Det ærede Medlem ved jo ogsaa meget godt, at i et af de sidste Valutaudvalgs-møder var der Ønske fremme — et Ønske, som man i hvert Fald ikke gik stærkt imod — om, at Varer, som fremstilles af en betydningsfuld Industri her i Landet, skulde flyttes fra de Varer, der er importbegrænsede, over paa Frilisten. Havde man gennemført dette — og der synes ikke at have været megen Modstand derimod —, ja, saa vilde denne Industri jo være ganske prisgivet og endda ikke have opnaaet at faa Toldforanstaltninger i Stedet for.

Naar det ærede Medlem paastaar, at det er i Erhvervenes Interesse at faa en mere langvarig Lov af denne Art, fordi de saa vil kunne arbejde paa et mere sikkert Grundlag, saa tror jeg nu ikke, man kan tage Importørerne til Indtægt for et saadant Ønske. For Importørerne maa den nuværende Tilstand være i allerhøjeste Grad uheldig. Naar det ærede

Medlem i sin første Tale syntes at mene, at det var nødvendigt at have Importørerne under et saadant Formynderskab, fordi disse ved deres Indkøb af udenlandske Varer ofte havde paaført Landet store Tab, vil jeg dertil sige: Ja, i en Nedgangsperiode vil de Indkøb, der skal gøres paa langt Sigt, ikke alene bringe den enkelte Importør, men hele Samfundet Tab, men maa jeg spørge, om det vil være muligt for den højtærede Handelsminister i højere Grad at undgaa dette end for den enkelte Importør. Selv med den allerstørste Tillid til den højtærede Handelsministers Kendskab til de Forhold, han her skal beskæftige sig med, vil vel ingen tro, at den højtærede Minister i højere Grad vilde være i Stand til at bestemme, paa hvilket Tidspunkt Indkøb af Varer, der er nødvendige for Landet, skal gøres, end den enkelte Importør, der nu en Gang har valgt det som sin Livsopgave indenfor et snævert Omraade at varetage disse Forretninger. Jeg tror, at hvis vi efter Nedgangsperioden kommer ind i en Opgangsperiode, vilde det være meget uheldigt, ikke alene for den enkelte Købmand, men for hele Samfundet, om man var kommet bagefter med at gøre de nødvendige Indkøb.

Jeg tror ikke, det er et Omraade, som man i alt Fald i høj Grad skal lade Staten administrere, og naar den højtærede Handelsminister i saa kraftige Vendinger fremhævede, at det, man her vilde, var at tage Administrationen fra Ministeriet og lægge den over paa Rigsdagen, er det jo en urigtig Fremstilling. Den Administration, som Regeringen naturligt skal have, gøres der ikke fra det konservative Partis Side noget som helst Forsøg paa at tage fra Regeringen. Men det, man her vil søge at administrere, er ikke en naturlig Opgave for et Ministerium; her griber man ind paa Omraader, som det ikke ligger naturligt for et Ministerium at administrere. Her er det en Selvfølgelighed, naar Ministeriet i saa høj Grad griber ind i Erhvervslivets Interesser og dets daglige Virksomhed, at man saa ogsaa har Kontrol med det fra Rigsdagens Side. De Udtalelser, den højtærede Handelsminister har fremsat om, at man ønskede at tage Administrationen fra Regeringen, er derfor efter min Mening ganske urigtige.

Jeg skal saa til sidst kun gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat om Forhandlingerne i Rigsdagens Valutaudvalg. Den højtærede Minister sagde, at han aldrig havde været ude for saa vanskelige Forhandlinger; man